De Geschillenkamer

Oordeel 2026-13 van 17 maart 2026

Zaak 2025-0026

Indienster klacht:	[...]
Tussenkomende partij:	[...]
Verweerder:	Agentschap Opgroeien

Vlaams Mensenrechten Instituut

Inhoud

Procedure ... 3
Feiten ... 3
1. Oudste dochter ... 4
2. Jongste dochter ... 5
Standpunt indienster klacht ... 5
Standpunt tussenkomende partij ... 7
Standpunt verweerder ... 8
Beoordeling door de Geschillenkamer ... 10
I. Indirecte discriminatie op grond van gezondheidstoestand ... 11
A. Algemene beginselen ... 11
B. Op het eerste gezicht neutrale praktijk ... 12
C. Benadeling van personen met een beschermd kenmerk ... 13
1. Legitiem doel ... 13
2. Passende en noodzakelijke middelen ... 14
3. Evenredigheid ... 14
Oordeel van de Geschillenkamer ... 15

De Geschillenkamer, samengesteld uit voorzitter Yves Thiery, bijzitter Eva Brems en bijzitter Line Hellemans, en bijgestaan door griffier Dorien Geeroms, spreekt het volgende oordeel uit:

Procedure

De Geschillenkamer heeft de klacht ontvangen op 16 juli 2025.

De fase van het uitwisselen van standpunten en overtuigingsstukken werd afgerond op 30 januari 2026.

De Geschillenkamer ontving volgende stukken:

- het standpunt van de tussenkomende partij van 1 oktober 2025
- het standpunt van de verweerder van 23 oktober 2025
- het antwoord van de indienster van de klacht van 24 november 2025
- het antwoord van de tussenkomende partij van 5 januari 2026
- het antwoord van de verweerder van 30 januari 2026.

De oudste dochter van de indienster van de klacht werd gehoord op 4 februari 2026. Een verslag van dit gesprek werd toegevoegd aan het dossier.

De Geschillenkamer behandelde de zaak tijdens een hoorzitting op 11 februari 2026. De indienster van de klacht en de tussenkomende partij waren aanwezig. De verweerder werd vertegenwoordigd door twee personeelsleden.

Feiten

De indienster van de klacht heeft twee dochters. Zij staan beiden onder het toezicht van de jeugdrechtbank omwille van een verontrustende opvoedingssituatie.[1]

[1] Zoals geregeld in artikel 47 en 48 van het Decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp.

De klacht gaat over beweerde discriminatie door de Sociale Dienst Jeugdrechtbank (SDJ), die deel uitmaakt van het Agentschap Opgroeien. De SDJ ondersteunt de jeugdrechter, onder meer door maatschappelijke onderzoeken uit te voeren, voorstellen rond jeugdhulp te formuleren en ervoor te zorgen dat de opgelegde maatregelen kunnen worden uitgevoerd.[2]

De Geschillenkamer bespreekt hierna kort de situatie van beide dochters.

1. Oudste dochter

De oudste dochter is geboren in het jaar 2010. De indienster van de klacht en de vader van de oudste dochter zijn al meer dan tien jaar uit elkaar. De vader is tussenkomende partij in deze procedure.

De politie nam de oudste dochter op 21 december 2018 mee uit de woning van de indienster van de klacht, op bevel van de jeugdrechter. Zij verbleef eerst drie maanden in een opvangcentrum. Vervolgens verbleef ze van maart 2019 tot de zomer van 2024 bij haar vader, opnieuw na een beslissing van de jeugdrechter.

Tijdens de zomer van 2024 weigerde de oudste dochter om terug te keren naar de woning van haar vader, na een incident tijdens de gezinsvakantie. Het gezin bestond intussen uit de oudste dochter, haar vader en zijn vriendin, haar halfbroer en haar plusbroer.

Op 18 oktober 2024 besliste de jeugdrechter om de oudste dochter in pleegzorg te plaatsen. Volgens de indienster van de klacht heeft de SDJ onvoldoende gedaan om haar dochter te beschermen tegen een man die inwoont bij de vrouw die de pleegzorg heeft opgenomen.

In een vonnis van 15 januari 2026 besliste de jeugdrechter om de pleegzorg te behouden. De oudste dochter mag tijdens schoolweken wel van zondagavond tot woensdag na school verblijven bij de indienster van de klacht. Bij de tussenkomende partij verblijft zij volgens dit vonnis één weekend om de veertien dagen.

[2] Hoofdstuk 11, Afdeling 4, Decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp; zie ook: Sociale dienst jeugdrechtbank (SDJ) |Jeugdhulp.

2. Jongste dochter

De jongste dochter is geboren in 2018. De indienster van de klacht en de vader van de jongste dochter hadden een korte relatie en hebben nooit samengewoond. Hun relatie was beëindigd toen de jongste dochter werd geboren. De jongste dochter woonde eerst bij de indienster van de klacht. Sinds 16 oktober 2018 woont ze bij haar vader.

De indienster van de klacht heeft een tijd contact gehad met haar dochter via de neutrale bezoekruimte van de jeugdrechtbank, maar dit werd stopgezet begin 2021.

In 2025 heeft zij aan de jeugdrechtbank verzocht om opnieuw contact te kunnen hebben met haar jongste dochter in de neutrale bezoekruimte van de jeugdrechtbank. De jeugdrechtbank heeft dit verzoek afgewezen. Volgens de indienster van de klacht gebeurde dat op advies van de SDJ.

De Geschillenkamer heeft de klacht ontvangen op 16 juli 2025.

Standpunt indienster klacht

De indienster van de klacht voert aan dat ze wordt gediscrimineerd door de SDJ op grond van haar psychische kwetsbaarheid, en haar sociale afkomst en sociale toestand.

Ze geeft aan dat haar psychische kwetsbaarheid het gevolg is van haar verleden. Als geadopteerd kind heeft ze zware mentale en fysieke mishandelingen moeten ondergaan. Ze meent dat de SDJ haar psychisch trauma vanuit haar adoptieverleden blijft voeden en uitbuiten. Haar sociale afkomst en sociale toestand zijn volgens haar relevant, omdat ze maar een beperkt netwerk heeft van personen die ze kan inschakelen om de bezoeken met haar jongste dochter te ondersteunen.

De indienster van de klacht erkent dat de jeugdrechter beslist over haar dochters. Ze benadrukt echter dat deze beslissingen steeds zijn gebaseerd op

het advies van de SDJ. Daarom is haar klacht gericht tegen Opgroeien, dat de verantwoordelijkheid draagt voor de adviezen van de SDJ.

Haar klacht gaat in de eerste plaats over het gebrek aan contact met haar jongste dochter. Ze geeft aan dat ze van eind 2019 tot begin 2021 contact had met haar jongste dochter in de neutrale bezoekruimte van de jeugdrechtbank. Na het overlijden van haar eigen adoptievader begin 2021 heeft ze deze bezoeken stopgezet, omdat dit voor haar toen te veel was. Ze wil het contact herstellen en heeft in januari 2025 aan de jeugdrechter opnieuw bezoekrecht in de neutrale ruimte gevraagd. De jeugdrechter heeft haar verzoek echter afgewezen.

De indienster van de klacht begrijpt deze beslissing niet. Ze vermoedt dat de SDJ een negatief advies heeft gegeven over haar verzoek tot herstel van het bezoekrecht. Ze heeft het gevoel dat de SDJ niet wil meewerken aan het contactherstel tussen haar en haar jongste dochter. De SDJ benadrukt volgens haar te sterk dat zij psychisch kwetsbaar is en een alcoholprobleem heeft. Eén van de voorwaarden die de SDJ oplegt om het contact met de jongste dochter te hervatten, is dat zij psychische hulp zoekt. Zij geeft aan dat ze al lange tijd op een wachtlijst staat voor psychische ondersteuning, maar dat zij het structureel probleem van lange wachtlijsten niet kan veranderen. Ze vindt dat zij door deze voorwaarde van de SDJ extra wordt benadeeld omwille van haar psychische kwetsbaarheid. Ze stelt ook dat ze ongelijk wordt behandeld omdat de SDJ geen rekening houdt met haar psychische kwetsbaarheid. Zo worden er geen alternatieven aangeboden om contactherstel met de jongste dochter mogelijk te maken.

In de tweede plaats voert de indienster van de klacht aan dat de SDJ te weinig actief heeft ondernomen om haar oudste dochter te beschermen. Ze verwijst daarbij naar het agressieve gedrag van de vriendin van de vader en naar het feit dat de alleenstaande pleegmoeder onderdak zou verlenen aan een man die in 2003 werd veroordeeld voor onder meer verkrachting van meerderjarige vrouwen.

In de derde plaats verwijt de indienster van de klacht aan de SDJ dat zij geen moeite doet om de beide dochters met elkaar in contact te brengen, terwijl dit wel door de jeugdrechter werd opgelegd.

Ten slotte stelt de indienster van de klacht dat er een gebrek aan transparantie is binnen de SDJ en het agentschap Opgroeien. De stem van de ouders wordt onvoldoende gehoord. Zij heeft verschillende klachten ingediend bij Opgroeipunt, maar deze klachten hebben voor haar niet het gehoopte resultaat opgeleverd. Zij stelt dat de Vlaamse Ombudsdienst aan Opgroeien heeft geadviseerd om een nieuwe consulent aan te duiden, maar blijkbaar kan Opgroeien dit advies negeren.

Standpunt tussenkomende partij

De vader van de oudste dochter van de indienster van de klacht is tussenkomende partij in deze procedure voor de Geschillenkamer. Hij hoopt hierdoor erkenning en rechtvaardigheid te krijgen als vader.

Hij sluit zich aan bij het standpunt van de indienster van de klacht. Hij vindt dat de SDJ als rechter handelt, terwijl de jeugdrechter de eigenlijke beslissingsbevoegdheid behoort te hebben.

Hij stelt dat hij in 2018 door het Ondersteuningscentrum Jeugdzorg (OCJ) gediscrimineerd werd, aangezien het OCJ zijn dochter naar een instelling heeft gestuurd zonder hem voldoende te informeren. Hij had toen een longontsteking en nam zware medicatie. Hierdoor besefte hij niet goed wat er gebeurde toen de politie aan de deur stond met de beslissing van de jeugdrechtbank. Toch liet de politie hem deze beslissing ondertekenen.

Hij geeft verder aan dat hij niet akkoord ging met de beslissing van de jeugdrechter om zijn dochter in voltijdse pleegzorg te laten wonen bij de huidige pleegouder. Hij stelt dat hij in de loop van 2025 meerdere keren niet aanwezig mocht zijn tijdens zittingen van de jeugdrechtbank over de situatie van zijn dochter.

Hij stelt tot slot dat hij de SDJ verschillende keren heeft gevraagd om een andere consulent te krijgen, omdat hij de consulente niet meer vertrouwde. Hij verzocht daarbij uitdrukkelijk om voortaan een mannelijke consulent te krijgen. Zijn verzoek werd echter afgewezen zonder reden. Hij voelt zich daardoor als vader gediscrimineerd.

Standpunt verweerder

Het Agentschap Opgroeien licht toe dat het behoort tot de Vlaamse Overheid, die een gevarieerde hulpverlening aanbiedt, waaronder door het Ondersteuningscentrum Jeugdzorg (OCJ) en de SDJ.

Het OCJ gaat na of hulpverlening maatschappelijk noodzakelijk is en biedt ondersteuning aan gezinnen die in een onveilige situatie verkeren. Vanuit het OCJ kan worden doorverwezen naar de jeugdrechtbank als de hulpverlening niet volstaat of wordt geweigerd. Bij de jeugdrechtbank gebeurt de opvolging door de SDJ.

Sinds begin 2019 loopt er bij de diensten van Opgroeien een dossier voor de beide kinderen van de indienster van de klacht, eerst bij het OCJ en later bij de SDJ. Het doel is daarbij om een veilige en gestructureerde omgeving te garanderen voor de kinderen en de ouders.

Volgens Opgroeien is er in deze zaak geen sprake van discriminatie op basis van psychische kwetsbaarheid of op basis van sociale afkomst. Haar diensten hebben niet anders gehandeld dan in andere, gelijkaardige gevallen. De SDJ heeft in dit dossier dezelfde internationaal erkende methodiek toegepast als in alle andere dossiers. Deze systematische methodiek is gericht op het versterken van veiligheid en samenwerking rond minderjarigen. Er is dan ook geen sprake van bestraffen van de indienster van de klacht of van de tussenkomende partij. De behandeling van het dossier is ook niet ingegeven door vooroordelen over kwetsbare psychische gezondheid, sociale afkomst of ongebruikelijke gezinssituaties.

Opgroeien geeft aan dat het moeilijk is om naar aanleiding van de redelijk vage klacht punt per punt aan te tonen dat er niet werd gediscrimineerd in de behandeling van dit dossier.

Over het bezoekrecht aan de jongste dochter stelt Opgroeien dat uit de verslaggeving door de SDJ blijkt dat verschillende stressoren de draagkracht van de indienster van de klacht zo onder druk hadden gezet, dat zij begin 2021 zelf aangaf de bezoeken met haar jongste dochter niet langer aan te

kunnen. De SDJ merkte ook dat de indienster van de klacht regelmatig overspoeld werd door stress, zich verloor in alcoholgebruik en onvoldoende oog had voor de noden van een jong kind. Om die reden werd vanuit de SDJ en de jeugdrechtbank de verwachting gesteld dat zij aan de slag zou gaan met haar eigen rugzak om te voorkomen dat haar trauma, met bijhorend destructief gedrag, een impact zou hebben op haar rol als moeder. Het is en blijft haar verantwoordelijkheid om hierin stappen te zetten.

Ook een netwerk rondom het gezin is belangrijk voor de ontwikkeling en het welzijn van kinderen. Daarom heeft de SDJ dit eveneens als verwachting vooropgesteld. De SDJ heeft meegezocht naar een netwerk dat hierin iets zou kunnen betekenen. Wanneer bepaalde (professionele) partners hierin een rol wilden spelen, liep de samenwerking na enige tijd echter stuk, vaak door onrealistische verwachtingen of wantrouwen van de indienster van de klacht.

Ook over de omgang met de oudste dochter benadrukt Opgroeien dat het de verantwoordelijkheid van de indienster van de klacht blijft om actief aan de slag te gaan rond haar alcoholproblematiek. Volgens Opgroeien waren en zijn er aanhoudende zorgen over de draagkracht, psychische kwetsbaarheid en alcoholproblematiek van de indienster van de klacht, waardoor bepaalde beslissingen moeten worden genomen. Dit is niet gelijk te stellen aan het “voeden en uitbuiten” van een psychisch trauma, zoals de indienster van de klacht beweert.

Opgroeien geeft aan dat de klachten over de buurman van de pleegmoeder correct werden doorgegeven aan de jeugdrechter, die de nodige maatregelen trof.

Opgroeien erkent dat de Vlaamse Ombudsdienst heeft aanbevolen om een andere consulent aan te stellen, omdat de verstandhouding tussen de consulent en de ouders ernstig verstoord was. Opgroeien geeft echter aan dat een wissel van consulent een impact heeft op de kinderen, die een relatie hebben opgebouwd met de consulent. Er moet dan een afweging worden gemaakt van wat er in het belang is van het kind: de situatie behouden of een nieuwe consulent laten inwerken. Er werden al drie verschillende consulenten aangesteld over de jaren heen. Tijdens de zitting merkt Opgroeien nog op dat er eerder sprake is van een vertrouwensbreuk van de indienster van de klacht

met het systeem van de jeugdhulp, zodat opnieuw een andere consulent toewijzen niet veel zou oplossen.

Opgroeien stelt dat de indienster van de klacht voldoende mogelijkheden had om klachten in te dienen bij diverse instanties. Telkens werd zij hierbij gehoord en werd de klacht onderzocht.

Opgroeien wijst erop dat de consulenten van de SDJ sterk hebben ingezet op zorg en erkenning voor de indienster van de klacht, gelet op het bij haar aanwezige trauma. Toch blijft zij een strijd voeren met alle hulpverlening die betrekking heeft op haar kinderen.

Opgroeien heeft de indruk dat de indienster van de klacht de procedure bij de Geschillenkamer gebruikt om haar onvrede te uiten over de beslissingen van de jeugdrechter en een uitspraak te krijgen over lopende gerechtelijke procedures. Opgroeien benadrukt dat dit niet de bedoeling is van deze procedure en dat de Geschillenkamer ook niet de bevoegdheid heeft om zich te mengen in de lopende procedure.

Ten aanzien van de tussenkomende partij stelt Opgroeien dat de SDJ in dit dossier bleef vaststellen dat de dochter getuige was van vele ruzies thuis en zelf aangaf dit niet meer aan te kunnen. De beslissingen en adviezen van de SDJ vertrekken vanuit de betrachting om de situatie voor zijn dochter te verbeteren. De SDJ heeft immers als opdracht om in eerste instantie te handelen in het kader van de noden van kinderen, niet in het kader van noden van ouders.

Beoordeling door de Geschillenkamer

In de standpunten van de partijen komen feiten aan bod die te maken hebben met de opvolging door de jeugdrechter van de kinderen van de indienster van de klacht. Zij uit haar ongenoegen over beslissingen die de jeugdrechter heeft genomen.

De Geschillenkamer begrijpt dat het voor een ouder enorm zwaar moet zijn als kinderen worden weggehaald. De Geschillenkamer kan zich echter niet mengen

in de gerechtelijke procedures of in de keuzes die de SDJ maakt over het door haar ingeschakelde personeel. Zij gaat dan ook niet in op de kritiek die de indienster van de klacht en de tussenkomende partij geven op concrete beslissingen van de jeugdrechter. Zij spreekt zich ook niet uit over de persoon (of het geslacht) van de door de SDJ ingezette consulenten.

De Geschillenkamer is enkel bevoegd om op niet-bindende wijze te beoordelen of er sprake is van een discriminatie in de zin van het Gelijkekansendecreet.

De indienster van de klacht voert aan dat de SDJ haar benadeelt in de adviezen aan de jeugdrechter en dit op grond van haar psychische kwetsbaarheid.

De indienster van de klacht verwijst ook naar discriminatie op grond van “sociale afkomst en sociale toestand”. Op de zitting licht zij toe dat zij vooral de foutieve inschatting van haar netwerk bij de start van het traject hekelt. De consulent van de SDJ had haar adoptievader niet vermeld. Naar aanleiding van deze vertrouwensbreuk werd volgens de indienster van de klacht een nieuwe consulent aangesteld.

Tijdens de zitting werd duidelijk dat kern van de klacht gaat over de benadeling die zij ondervindt omwille van haar psychische kwetsbaarheid, veroorzaakt door haar adoptietrauma.

De Geschillenkamer onderzoekt hierna dan ook of er sprake is van indirecte discriminatie op grond van gezondheidstoestand.

I. Indirecte discriminatie op grond van gezondheidstoestand

A. Algemene beginselen

Een indirecte discriminatie op grond van gezondheidstoestand vindt plaats wanneer:

- een op het eerste gezicht neutrale praktijk;
- personen omwille van hun gezondheidstoestand in vergelijking met andere personen kan benadelen;

- tenzij die praktijk objectief wordt gerechtvaardigd. Dit is het geval wanneer de praktijk een legitiem doel nastreeft en de middelen om dit doel te bereiken passend en noodzakelijk zijn. Als aan al die voorwaarden is voldaan, moet een afweging worden gemaakt tussen het nadeel voor personen met een of meer beschermde kenmerken en het belang van het nagestreefde doel (evenredigheid in de strikte zin).

De Geschillenkamer onderzoekt in twee stappen of een discriminatie bewezen is. In de eerste stap gaat de Geschillenkamer na of de indienster van de klacht feiten aanvoert die het bestaan van een discriminatie kunnen doen vermoeden.

Als de indienster van de klacht een vermoeden van discriminatie kan aanvoeren, is het aan de verweerder om te bewijzen dat er geen sprake is van discriminatie.[3] De verweerder kan dit doen door het vermoeden van discriminatie te weerleggen of door de bijzondere benadeling te rechtvaardigen.

De indienster van de klacht voert aan dat:

- De SDJ haar psychisch trauma vanuit haar adoptieverleden met mishandeling en misbruik blijft voeden en uitbuiten.
- De SDJ in de adviesverlening naar de jeugdrechter voornamelijk aandacht besteedt aan haar psychische problemen en het daarbij horend alcoholprobleem.
- Zij door haar psychische kwetsbaarheid extra wordt gestraft en haar dochters niet bij zich mag hebben.

B. Op het eerste gezicht neutrale praktijk

De Geschillenkamer stelt vast dat Opgroeien en de SDJ alle dossiers behandelen volgens eenzelfde systematiek. Opgroeien werkt met beheers- en kwaliteitsmaatregelen, die bijdragen aan een consistente, onderbouwde en kwaliteitsvolle uitvoering van de processen. Dit zorgt voor uniforme, gedragen en zorgvuldig gemotiveerde beslissingen, die steeds vertrekken vanuit het belang van het kind.

[3] Artikel 36, §1 Gelijkekansendecreet.

Sinds 2015 is de werking van Opgroeien gebaseerd op het *Signs of Safety*-model. Dit is een internationaal erkende methodiek, gericht op het versterken van veiligheid en samenwerking rond minderjarigen. Deze methodiek legt de nadruk op beschermende factoren en krachten binnen gezinnen, stimuleert de actieve betrokkenheid van ouders en hun sociaal netwerk en ondersteunt hulpverleners bij het formuleren van concrete, toetsbare veiligheidsdoelstellingen.

Ook in het dossier van de indienster van de klacht werd vanuit deze methodiek te werk gegaan om het traject te bepalen en de adviezen aan de jeugdrechter te formuleren. De SDJ hanteert dus een op het eerste gezicht neutrale praktijk.

C. Benadeling van personen met een beschermd kenmerk

Opgroeien erkent dat de psychische kwetsbaarheid van de indienster van de klacht, die het gevolg is van haar trauma, een negatieve factor is in de adviezen die de SDJ geeft aan de jeugdrechter.

De indienster van de klacht ondervindt dus benadeling op grond van haar gezondheidstoestand in vergelijking met personen die deze psychische kwetsbaarheid niet hebben.

Een voorbeeld van deze benadeling is het contact met de jongste dochter. De indienster van de klacht had een tijd contact met haar in de neutrale bezoekruimte van de jeugdrechtbank. Ze geeft aan dat zij zich kwetsbaar opstelde tegenover de SDJ toen haar adoptievader overleed en meedeelde dat het contact met haar dochter even te veel zou zijn. Daarop werden de contactmomenten stopgezet en niet terug opgestart.

D. Rechtvaardiging

1. *Legitiem doel*

De kinderen van de indienster van de klacht zitten in een traject van gerechtelijke jeugdhulpverlening. Dit wil zeggen dat de jeugdhulp voor hen verplicht is.

In de adviezen aan de jeugdrechter wordt het belang van het kind steeds als primair uitgangspunt gehanteerd. Het garanderen van een stabiele en veilige leefomgeving aan een kind, is een legitieme doelstelling.

2. *Passende en noodzakelijke middelen*

Een regeling is enkel passend om de verwezenlijking van de aangevoerde doelstelling te waarborgen, wanneer deze regeling coherent en systematisch wordt nagestreefd.[30]

Opgroeien verduidelijkt dat uit onderzoek blijkt dat het opgroeien in een situatie met opvoedingsfiguren die veel stress ervaren en geregeld alcohol gebruiken in het bijzijn van kinderen, een negatieve impact heeft op kinderen.

Om die reden wordt de verwachting gesteld dat de indienster van de klacht aan de slag gaat met haar rugzak om te voorkomen dat eigen kwetsuren, met bijhorende emoties en destructief gedrag, een impact hebben op haar rol als moeder.

Opgroeien benadrukt dat zij enkel bepaalt wat er moet gebeuren en niet hoe. De indienster van de klacht kan dus zelf beslissen hoe zij haar problemen aanpakt.

In het kader van de doelstelling om een stabiele en veilige leefomgeving te bieden aan kinderen, zijn de maatregelen die Opgroeien heeft genomen passend. Deze maatregelen zijn ook noodzakelijk omdat het doel niet bereikt kan worden op een even doeltreffende manier die minder nadelig is voor de indienster van de klacht.

3. *Evenredigheid*

De SDJ en de jeugdrechter volgen de opvoedingssituatie van de kinderen permanent op en herzien eerdere beslissingen als daar een reden voor is. De opgelegde maatregelen kunnen op elk moment worden ingetrokken.[4] Aan de

[4] Artikel 51 Decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp.

indienster van de klacht worden dus kansen geboden om de situatie voor de kinderen te verbeteren.

De Geschillenkamer begrijpt enerzijds dat het niet evident is om hulp te vinden, rekening houdend met de lange wachtlijsten. Anderzijds vraagt de SDJ al sinds 2019 om de alcoholproblematiek aan te pakken zodat een stabiele thuissituatie kan worden gebouwd voor de dochters; en om constructief samen te werken met de SDJ. Op de zitting erkent de indienster van de klacht dat zij terecht kon bij een psychiater. Zij heeft deze psychiater niet meer gecontacteerd. De indienster van de klacht heeft de situatie minstens deels zelf in de hand.

De uiteindelijke beslissingsbevoegdheid ligt bovendien bij de jeugdrechter, wat een bijkomende externe toetsing van de voorgestelde adviezen van de SDJ impliceert.

De praktijk van de SDJ, waarbij ouders verplicht worden om psychische kwetsbaarheid aan te pakken om een stabiele thuissituatie te kunnen bieden aan hun kinderen, is evenredig.

Oordeel van de Geschillenkamer

Om die redenen oordeelt de Geschillenkamer dat er geen indirecte discriminatie op grond van gezondheidstoestand kan worden vastgesteld.

Voorzitter
Yves Thiery

Griffier
Dorien Geeroms